

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIA NR.250/20.08.2004

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de SC X, asupra reluarii solutionarii procedurii administrative de solutionare a contestatiei, suspendata prin Decizia nr.287/26.04.2002 a Ministerului Finantelor Publice.

Contestatia a fost formulata impotriva procesului verbal incheiat la data de 11.03.2002 de reprezentantii Garzii Financiare, cu privire la impozitul pe profit, majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, precum si inregistrarea in contabilitate a sumei reprezentand plus de inventar constatat .

Prin Decizia nr.287/26.04.2002 s-a suspendat solutionarea cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura de solutionare urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Contestatoarea a solicitat repunerea pe rol a procedurii de solutionare, mentionand ca prin decizia penala pronuntata de Curtea de Apel, ramasa definitiva, s-a solutionat cauza penala care a determinat suspendarea judecatii, aratand ca instanta a dispus plata partiala a obligatiilor bugetare stabilite, catre Directia Generala a Finantelor Publice.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.1, art.4 si art.5(2), cu modificarile ulterioare din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, in vigoare la data depunerii contestatiei coroborate cu art.204 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este competenta sa solutioneze contestatia formulata.

I.Prin contestatia formulata, se arata ca “marfurile au fost evidentiatare corect in gestiunea societatii, atat la intrare cat si la iesire”.

Societatea contesta "interpretarea ca profit a cheltuielilor", sustinand ca diferenta de impozit pe profit stabilita este in fapt costul marfurilor comercializate, "care in nici un caz nu reprezinta baza de calcul pentru stabilirea impozitului pe profit".

Se contesta constatarea organelor de control privind nerespectarea prevederilor Normele de aplicare a Ordonantei de urgentă a Guvernului nr.17/2000, aprobate prin Hotararii Guvernului nr.401/2000, aratandu-se ca art.25 lit.b din ordonanta prevede obligativitatea contribuabilului de a "consemna livrările de bunuri si/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate" si de a "completa toate datele prevăzute de acestea".

In acest context, societatea precizeaza ca marfurile au fost comercializate pe baza de documente care indeplinesc toate conditiile prevazute de Hotararea Guvernului nr.831/1997 si Ordinul ministrului finantelor nr.2055/1998 si arata ca suma reprezentand valoare TVA nu este datorata de societate, aceasta fiind in fapt TVA deductibil, adica achitat anterior.

In ceea ce priveste schimbul de marfuri intre SC A si contestatoare, aceasta arata ca schimbul a fost constatat in baza unor caiete iar acestea nu constituie documente legale. Se arata ca "organul de control confunda notiunea de cost marfa cu aceea de venit, calculand la costul marfurilor impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata".

Se mai sustine ca "in conformitate cu mecanismul de stabilire a impozitului pe profit, costul marfii este deductibil fiscal in totalitate, iar suma aferenta tranzactiei lei reprezinta costul marfurilor din "caietele" mai sus mentionate. Societatea sustine ca nu datoreaza taxa pe valoarea adaugata, aceasta fiind inscrisa in documente fiscale legal intocmite, iar acestea nu exista.

In ceea ce priveste suma reprezentand plus de inventar constatat, societatea arata ca va efectua o cercetare administrativa si o expertiza financiar-contabila pentru stabilirea minusului sau plusului de inventar, dupa care va efectua in contabilitate inregistrarile legale.

Se solicita anularea actului de control contestat.

II. Prin procesul verbal contestat s-au constatat urmatoarele:
Perioada verificata: iunie 1998 - ianuarie 2002.

Societatea are ca obiect principal de activitate comercializarea in sistem en-gross de produse tehnico-sanitare si aparatura medicala.

II.1.In perioada septembrie 1998 - iunie 2001 SC X "s-a aprovizionat pe baza de facturi fiscale cu diferite marfuri de la diverse societati".

Constatand ca facturile nu apartin furnizorilor inscrisi pe aceste facturi, organele de control au procedat la identificarea societatilor carora le apartin facturile inregistrate in contabilitate de SC X, conform adreselor catre distribuitorul autorizat cu distribuirea formulatelor cu regim special. Conform raspunsurilor primite, **“facturile care au stat la baza aprovizionarilor sunt fictive, ele neapartinand furnizorilor inscrisi in facturi, sau au numere care inca nu au fost alocate de catre Ministerul Finantelor”**.

S-a mai constatat ca societatea are datorii la furnizori, marea majoritate datorii catre firme care nu exista sau care nu au emis facturile respective.

Pentru perioada septembrie 1998 - iunie 2001 s-a procedat la recalcularea profitului impozabil, prin eliminarea din calcul a cheltuielilor cu aprovizionarea de marfuri a caror provenienta nu poate fi dovedita cu documente legale. Astfel, s-au stabilit o diferenta de impozit pe profit si majorari de intarziere.

Prin actul de control intocmit s-a constatat ca “prin operarea in contabilitate a facturilor mentionate [...] SC X s-a in scris incorect cu un TVA deductibil pe care nu poate sa demonstreze ca l-a platit”. S-a constatat incalcarea pct.10.6 din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.17/2000, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.401/2000, precum si a art.25 lit.B din ordonanta de urgenta.

In consecinta s-a dispus achitarea la bugetul de stat a taxei pe valoarea adaugata si a majorarilor de intarziere aferente.

II.2.S-a mai constatat, pe baza a doua caiete intocmite de terte persoane fizice pentru contestatoare SC A, ca in perioada ianuarie 2000 - martie 2001 societatea a furnizat catre SC A marfuri, fara a intocmi facturi fiscale si fara a inregistra in contabilitate incasarea veniturilor respective.

In consecinta s-a dispus achitarea la bugetul de stat a impozitului pe profit neevidentiat si a majorarilor de intarziere aferente. De asemenea, tot in urma constatarii neintocmirii facturilor fiscale catre SC A, s-au calculat in sarcina contestatoarei taxa pe valoarea adaugata si majorari de intarziere.

II.3.Organele de control au procedat la inventarierea marfurilor aflate in stoc la data de 25.01.2002 in cele trei depozite ale societatii, consemnand valoarea stocului aflat in aceste depozite. Comparand acest stoc cu datele furnizate de documentele contabile, respectiv soldul contului 371 la 31.12.2001, precum si intrarile si iesirile de marfuri, date conform carora stocul la 25.01.2002 este in valoare mai mica, s-a constatat ca societatea detinea la 25.01.2002 marfuri fara documente de provenienta.

Ca urmare, s-a dispus "înregistrarea în evidențele contabile ale societății ale lunii martie 2002", a plusului de inventar.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de control, se rețin următoarele:

III.1. Referitor la impozitul pe profit, majorările de întârziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adăugată și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor este investită să se pronunțe asupra legalității măsurii dispuse de organele de control constând în neadmiterea ca deductibile a cheltuielilor și taxei pe valoarea adăugată înscrise într-un număr de 263 facturi, în condițiile în care acestea nu aparțin furnizorilor înscrși iar societatea nu aduce argumente sau documente care să ateste realitatea operațiunilor comerciale înscrise în facturi și astfel să contrazică constatările organului de control.

În ceea ce privește impozitul pe profit, în perioada septembrie 1998 - iunie 2001, societatea a evidențiat achiziționarea de marfuri destinate serviciilor medicale, pe baza de facturi care nu aparțin furnizorilor înscrși pe acestea.

Din corespondența purtată de organele de control cu distribuitorul autorizat de formulare cu regim special, a rezultat că facturile fiscale care au stat la baza aprovizionărilor nu aparțin furnizorilor înscrși sau au numere care nu au fost alocate de către Ministerul Finanțelor Publice.

Conform anexei nr.1 la procesul verbal organele de control au constatat înregistrarea în contabilitate, în perioada menționată, a unui număr total de 263 facturi neconforme cu realitatea, cu consecința nedeductibilității cheltuielilor pe considerentul că datoriile sunt fictive iar plata s-a efectuat către furnizori necunoscuți.

Se reține că potrivit art.15 din Legea nr.82/1991, republicată și pct.7.7 din Regulamentul de aplicare al acesteia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.704/1993, contabilitatea furnizorilor și a celorlalte datorii se ține pe categorii, precum și pe fiecare persoană fizică și juridică. În condițiile în care, după cum s-a constatat prin procesul verbal, în speta în cauză nu există furnizorii nici datoriile nu există, sumele respective fiind de fapt pentru societate venituri care în mod legal se impozitează.

În drept sunt aplicabile prevederile art.4(2) din Ordonanța Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicată cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: "(2) *În scopul*

determinării profitului impozabil se iau în calcul toate câștigurile din orice sursă, inclusiv cele realizate din investițiile financiare".

Fata de sustinerile societatii conform careia operatiunile in cauza au fost inregistrate in baza unor documente care indeplinesc toate conditiile prevazute de Hotararea Guvernului nr.831/1997, fiind completate cu toate datele prevazute in aceste documente, se retine ca o parte din facturile aflate la dosar nu au inscrise date esentiale de natura sa faca posibila identificarea persoanelor in masura sa lamureasca starea reala de fapt: numele delegatului, numarul de inmatriculare al mijlocului de transport, iar majoritatea covarsitoare a facturilor nu au completate rubricile privind seria si numarul actului de identitate al delegatului si semnatura de primire.

Se retine de asemenea ca in demersurile sale societatea nu face dovada ca a fost interesata de **lamurirea cauzelor** care au dus la stabilirea obligatiilor fiscale. Astfel, societatea nu a solicitat identificarea persoanelor - delegati ai furnizorilor si a mijloacelor de transport mentionate in facturi, in scopul identificarii denumirii reale a societatilor furnizoare.

Daca neverificarea realitatii datelor inscrise la rubrica furnizor, precum si a numerelor facturilor emise, pe durata colaborarii cu diverse societati comerciale, de catre contestatoare, nu-i poate fi imputata, totusi aceasta ar fi avut posibilitatea de a verifica concordanta dintre numerele de inmatriculare ale mijloacelor de transport ale furnizorilor si numerele de inmatriculare inscrise in facturi. Astfel, in situatia in care produsele in cauza - manusi chirurgicale, seringi, truse perfuzie, releu, tranzistor, circuit integrat, etc - ar fi fost necorespunzatoare calitativ, contestatoarea, in lipsa altor date de contact, s-ar fi putut adresa direct autoritatilor competente pentru identificarea furnizorilor si recuperarea prejudiciului.

In conditiile in care, dupa cum s-a aratat, contestatoarea nu prezinta nici un fel de date de contact cu reprezentantii furnizorilor sau alte documente -contracte, certificate de garantie, etc- iar conform sentintei penale emisa de judecatorie, prin care s-a stabilit ca facturile fiscale nu emanau de la persoanele inscrise pe ele si ca unele facturi fiscale nu aveau date complete, fiind fictive, se retine ca sustinerea societatii privind calitatea de document justificativ a facturilor nu este de natura sa inlature masurile organelor de control cu privire la cheltuielile inregistrate in baza celor 263 de facturi si sa dovedeasca realitatea operatiunilor consemnate in documentele primare inregistrate in contabilitate.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei afirmatia contestatoarei conform careia diferenta de impozit pe profit calculata este in fapt costul marfurilor comercializate, intrucat organul de

control a constatat ca datoriile reprezentand suma totala inscrisa in facturi sunt nereale, care nu privesc furnizorii mentionati in aceste facturi, iar chitantele privind plata acestor datorii, la randul lor, nu reflecta operatiuni reale -nu exista furnizorii sau plaja de numere a acestor chitante nu a fost alocata de Ministerul Finantelor Publice.

Se retine ca prin adresa din 22.07.2004 s-a solicitat societatii prezentarea de documente, ca de exemplu:

- situatia analitica a iesirilor de marfuri, pe produse, la pret de achizitie, pentru lunile iunie si decembrie 2000, februarie si martie 2001, din care sa rezulte modul de inregistrare in balante a rulajului curent al contului 607 "Cheltuieli privind marfurile",

- stocurile initiale si finale aferente, in baza carora s-a procesat situatia iesirilor de marfuri,

- facturile de vanzare, din care sa rezulte corespondenta cantitativa pe fiecare categorie de produs cu informatiile furnizate de situatia iesirilor de marfuri, precum si corespondenta valorica cu veniturile inregistrate in balante,

- orice alte documente de natura sa probeze realizarea de venituri aferente cheltuielilor evidentiuate: contracte incheiate cu clientii, documente privind licitatii castigate etc.

Cu adresa din 16.08.2004 societatea a prezentat urmatoarele documente:

- facturile de achizitie aferente perioadei verificate,
- facturile de vanzare si centralizatorul acestora
- balantele de verificare pentru lunile septembrie, octombrie si noiembrie 1998, iunie si decembrie 2000, februarie si iunie 2001,
- situatia stocului de marfa nevalorificat.

Astfel, se retine pe de o parte faptul ca societatea nu a prezentat toate documentele solicitate, iar pe de alta parte, **actele prezentate nu au relevanta in stabilirea realitatii operatiunilor evidentiuate** intrucat nu se poate face o corelatie valorica si cantitativa intre stocurile initiale, intrarile, iesirile si stocul final de marfuri, astfel incat societatea sa dovedeasca in baza soldului valoric al contului 371 "Marfuri" si al rulajelor contului 607 "Cheltuieli privind marfurile", inscrise in balantele aferente lunilor iunie si decembrie 2000, februarie si martie 2001 solicitate prin adresa din 22.07.2004, corespondenta cu stocurile valorice si cantitative, si cu vanzarile aferente perioadei respective.

Contestatoarea nu prezinta alte documente din care sa rezulte modul in care a fost stabilita colaborarea privind vanzarile de marfuri atat cu unitatile spitalicesti din sistemul bugetar cat si cu ceilalti clienti, asa cum s-a solicitat prin adresa mentionata, precum si documente din care sa rezulte modul in care se puteau rezolva

eventualele reclamatii calitative din partea beneficiarilor in conditiile in care furnizorii initiali sunt necunoscuti contestatoarei.

De asemenea, societatea nu aduce nici o explicatie sau document din care sa rezulte modul de inregistrare in balante a rulajului curent al contului 607 "Cheltuieli privind marfurile" precum si cauzele care au condus la existenta unor datorii catre furnizori neidentificati si modul in care vor fi lichidate aceste obligatii.

De altfel, prin contestatie nu sunt aduse nici un fel de motivatii referitoare la constatările organelor de control conform carora societatea are **datorii fictive**.

Prin nota explicativa din data de 02.08.2004 anexata la dosar s-a solicitat reprezentantului SC X sa precizeze daca a retinut pentru societatile inscrise la rubrica furnizor adrese sau numere de telefon, fara ca din raspunsul acestuia sa rezulte daca contestatoarea mai detine respectivele date de contact si daca este dispus sa coopereze in sensul prezentarii acestora, situatie care ar fi facut posibila stabilirea realitatii operatiunilor si preturilor de achizitie inregistrate, prin efectuarea unor verificari incrucisate.

Intrucat societatea **nu aduce nici un document prin care sa infirme constatările organelor de control privind realitatea operatiunilor consemnate in documente fictive**, pentru acest capat de cerere urmeaza sa se respinga ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata pentru impozitul pe profit.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, se retine ca potrivit pct.10.6 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgentă a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.401/2000:

"Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:[...]"

g) bunuri si servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc conditiile prevăzute la art.25 lit.B din ordonanta de urgentă si de Hotărârea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară si contabilă si a normelor metodologice privind întocmirea si utilizarea acestora[...]" iar art.32 din Ordonanta Guvernului nr.3/1992 republicata, prevede:

"[...] În situatia în care, în urma verificării efectuate, rezultă erori sau abateri de la normele legale, organele fiscale au obligatia de a stabili cuantumul taxei pe valoarea adăugată deductibilă si facturată si de a proceda la urmărirea diferentei de plată sau la restituirea sumelor încasate în plus, după caz.[...]"

In conditiile in care, dupa cum s-a aratat, ca societatea a inregistrat achizitionarea marfurilor pe baza unor facturi fictive, se retine,

fata aceste din urma prevederi legale, ca in mod eronat societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta in cele 263 facturi.

De altfel, in conformitate cu prevederile aplicabile in materia taxei pe valoarea adaugata, in perioada verificata - art.25 pct.B lit.b din Ordonanta Guvernului nr.3/1992 republicata si art.25 pct.B lit.b din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000 -, contestatoarea trebuia sa verifice întocmirea corectă a facturilor emise de furnizori, iar pentru facturile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 2 milioane lei -Ordonanta Guvernului nr.3/1992 republicata-, respectiv 20.000.000 lei - Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000 -, avea obligatia de a solicita copia de pe certificatul de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului.

Se retine ca fiind legala si in conformitate cu prevederile HG nr.831/1997 constatarea organului de control conform careia prin operarea in contabilitate a facturilor in cauza care **nu apartin furnizorilor inscrisi in ele**, la care se adauga faptul ca **marfurile nu au fost achitate cu documente de provenienta legala**, societatea s-a in scris incorect cu o taxa pe valoarea adaugata deductibila pe care **nu poate sa demonstreze cu documente ca a platit-o catre furnizor**.

In sensul prezentei decizii, intr-o speta similara, s-a pronuntat si Curtea Suprema de Justitie, care a retinut ca nu poate fi dedusa taxa pe valoarea adaugata in scrisa intr-un numar de 5 facturi, in conditiile in care nu s-a facut dovada colectarii si virarii la bugetul de stat a taxei, de catre furnizorii marfurilor.

Dupa cum s-a aratat, in motivarea contestatiei nu au fost prezentate **argumente sau documente care sa ateste realitatea operatiunilor si identitatea reala a furnizorilor**, desi prezentarea unor astfel de documente ar fi fost necesara cu atat mai mult cu cat in cazurile in care platile s-au efectuat, acestea s-au facut **numai in numerar**.

Din sentinta penala din 2003 mai sus mentionata rezulta ca organele de cercetare penala l-au achitat pe inculpat, administratorul SC X pentru infractiunea de fals in in scrisuri sub semnatura privata, **retinand insa caracterul fictiv al facturilor si chitantelor**, asa cum rezulta din pagina 6 a sentintei: "nu s-a facut dovada, cu certitudine si fara nici un dubiu a faptului ca inculpatul a determinat cu intentie la intocmirea de catre persoane ramase neidentificate a facturilor fiscale si chitantelor fictive", precum si din pagina 7: "Avand in vedere ca nu s-a putut stabili cu certitudine ca inculpatul a fost cel care a determinat alte persoane sa intocmeasca facturile si chitantele fictive aratate la pct.2 si implicit a cunoasterii faptului ca respectivele facturi si chitante nu sunt reale [...]"

Pe baza considerentelor de mai sus urmeaza sa se respinga ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia societatii pentru impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

Referitor la majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit si majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, calculate prin procesul verbal contestat, se retine ca acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitele reprezentand impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata. In conditiile respingerii contestatiei pentru aceste debite, in conformitate cu principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul, urmeaza a se respinge contestatia formulata si pentru majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata.

III.2.Referitor la suma reprezentand impozit pe profit, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor mai poate antama fondul cauzei, in conditiile in care instanta de judecata s-a pronuntat in sensul datorarii acesteia.

In fapt, impotriva procesului verbal incheiat la data de 11.03.2002, prin care s-a stabilit in sarcina SC X suma in cauza, contestatoarea a exercitat calea de atac prevazuta de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001.

Cu adresa din 12.03.2002 organele de control au sesizat Parchetul de pe langa Judecatorie in legatura cu constatarile efectuate prin actul de control mentionat, solicitand comunicarea solutiei in vederea constituirii Ministerului Finantelor Publice ca parte civila in cauza penala pentru recuperarea prejudiciului adus bugetului de stat.

Prin sentinta penala din 19.06.2003, ramasa definitiva, Judecatoria a retinut ca prin neinregistrarea in contabilitate, in perioada ianuarie 2000 - martie 2001, in intregime, a veniturilor, administratorul societatii comerciale X a prejudiciat bugetul de stat cu impozit pe profit, taxa pe valoarea adugata si majorari de intarziere aferente, astfel ca pentru acestea a hotarat obligarea reprezentantului societatii in solidar cu aceasta, la plata de despagubiri civile catre Directia Generala a Finantelor Publice.

Contestatoarea a solicitat, cu adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor la data de 28.04.2004, repunerea pe rol a judecarii contestatiei.

In conditiile in care dupa cum s-a aratat, instanta de judecata s-a pronuntat pe fond in sensul datorarii acesteia, solutia acesteia

ramanand definitiva conform extrasului de pe minuta deciziei penale din 8.04.2004 a Curtii de Apel - sectia penala, aflata in copie la dosarul contestatiei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei, astfel ca pentru suma in cauza urmeaza sa se respinga ca fara obiect contestatia formulata, in acest sens fiind si punctul de vedere al Directiei Juridice comunicat prin adresa din 10.07.2004, anexata in copie la dosar.

III.3. Referitor la masura inregistrarii in contabilitate a sumei reprezentand plus de inventar, se retine ca prin contestatie societatea nu aduce nici o motivatie si nici un document din care sa rezulte alta situatie decat cea constatata de organul de control, desi contestatoarea mentioneaza ca va efectua o cercetare administrativa si o expertiza financiar contabila care sa clarifice plusul de inventar, drept pentru care acest capat de cerere va fi respins ca nemotivat si nesustinut cu documente.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.3 din OUG nr.13/2001, aprobata prin Legea nr.506/2001 conform caruia:

(1)Contestatia se formulează în scris si va cuprinde în mod obligatoriu următoarele:

[...] c) motivele de fapt si de drept pe care se întemeiază contestatia.[...]"

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.15 din Legea nr.82/1991, republicata, pct.10.6 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgentă a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.401/2000 si art.32 din Ordonanta Guvernului nr.3/1992 republicata, coroborate cu art.3 si art.9 din Ordonanta Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, aprobata prin Legea nr.506/2001, se:

D E C I D E

1.Respingerea ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de **S.C. X** pentru impozitul pe profit, majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata lei si majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

2. Respingerea ca fara obiect a contestatiei formulate de **S.C. X** cu privire la impozitul pe profit, majorari de intarziere aferente

impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

3. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de **S.C. X** pentru suma reprezentand plus de inventar.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 30 de zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.